

ภาวะโภชนาการและพฤติกรรมการกินอาหารของเด็กวัยเรียนในพื้นที่ประสบอุทกภัย :
กรณีศึกษาโรงเรียน 1 แห่งในจังหวัดนครสวรรค์*

Nutritional Status and Dietary Behaviors of School Children in Flooded Area :
Case Study of One School in Nakhonsawan Province

วิภา ทอรรอด** สุภาพ นัตราภรณ์*** ทศนีย์ ลิ้มสุวรรณ****

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ภาวะโภชนาการของเด็กวัยเรียนในพื้นที่ประสบอุทกภัย 2) พฤติกรรมการกินอาหาร การปฏิบัติตนด้านสุขอนามัย และภาวะสุขภาพของเด็กวัยเรียนในช่วงประสบอุทกภัย 3) ปัจจัยที่สัมพันธ์กับภาวะโภชนาการและพฤติกรรมการกินอาหารของเด็กวัยเรียนในพื้นที่ประสบอุทกภัย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 200 คน สุ่มเลือกแบบชั้นภูมิจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลชุมแสง (วัดทับกฤชกลาง) จังหวัดนครสวรรค์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยสถิติไคสแควร์

ผลการวิจัย พบว่า เด็กวัยเรียนประสบอุทกภัยเป็นระยะเวลาเฉลี่ย 2.24 ปี และประสบอุทกภัยเป็นระยะเวลาติดต่อกันเฉลี่ย 3.04 เดือน เด็กส่วนใหญ่ร้อยละ 70.5 มีภาวะโภชนาการปกติในช่วงประสบอุทกภัย ไม่ได้บริโภคอาหารหลักครบ 5 หมู่ทุกวัน บริโภคข้าวและอาหารประเภททอดและผัดทุกวัน เกือบทุกคนบริโภคอาหารที่ทำเองที่บ้านเป็นประจำทุกวัน การปฏิบัติตนด้านสุขอนามัยบางอย่างยังไม่เหมาะสม ส่วนใหญ่ระบุว่าไม่มีปัญหาสุขภาพกายและจิต ปัญหาจากการประสบอุทกภัยที่ระบุมากได้แก่ ปัญหาราคาอาหารเพิ่ม ปัญหาน้ำท่วมเข้ามาในบ้าน ปัญหาการใช้จักรยานและรถยนต์ในการคมนาคม และปัญหาการไม่ได้ไปโรงเรียน รายได้ของผู้ปกครอง ปัญหาที่ประสบอุทกภัยด้านโรงเรียนและการปฏิบัติตนในการดำรงชีวิตในช่วงประสบอุทกภัย พบว่า มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการกินอาหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

* การศึกษาค้นคว้าอิสระ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์) คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

** นิสิตปริญญาโท ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

**** รองศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ที่มา: วารสารคหเศรษฐศาสตร์ ปีที่ 53 ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน 2553

พฤติกรรมการณ์อาหารของพระภิกษุสงฆ์ในเขตยานนาวา
The Eating Behaviours of Buddhist Monks in Yannawa District

มณฑนา หิรัญประดิษฐ์*

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะโภชนาการของพระภิกษุ พฤติกรรมการณ์อาหารและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการฉันทอาหารของพระภิกษุกับอาหารที่พระภิกษุได้รับจากการบิณฑบาตและอาหารที่ได้รับจากการนิมนต์เลี้ยงพระของพระภิกษุในเขตยานนาวา จำนวน 227 รูป เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ และไคสแควร์

ผลการศึกษาพบว่า พระภิกษุมีภาวะโภชนาการปกติร้อยละ 57.3 รองลงมาภาวะโภชนาการค่อนข้างอ้วนร้อยละ 20.3 อ้วนมากร้อยละ 0.9 พฤติกรรมการณ์อาหารที่ได้รับจากการบิณฑบาตและเลี้ยงพระ พบว่าอาหารประเภทแป้ง ฉันทข้าวมากที่สุด อาหารประเภทเนื้อสัตว์และสิ่งแทนเนื้อสัตว์ ฉันทเนื้อหมู เนื้อวัว อาหารประเภทไขมัน ฉันทอาหารประเภททอดและประเภทผัด อาหารประเภทผัก ฉันทผักสด อาหารประเภทผลไม้ ฉันทผลไม้สด อาหารประเภทน้ำ/เครื่องดื่ม ฉันทน้ำเปล่ามากที่สุด รองลงมาเป็นน้ำอัดลม อาหารประเภทขนมหวาน ฉันทขนมไทยประเภททองหยิบ ทองหยอด ส่วนอาหารที่พระภิกษุฉันทจากการบิณฑบาตมีความสัมพันธ์กับอาหารที่ได้รับจากการบิณฑบาตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในทุกประเภทอาหาร และอาหารที่พระภิกษุฉันทจากการเลี้ยงพระ มีความสัมพันธ์กับอาหารที่ได้รับจากเลี้ยงพระอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในทุกประเภทอาหาร

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ที่มา: วารสารคหเศรษฐศาสตร์ ปีที่ 53 ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน 2553

ปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคผักของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ องค์การมหาชน จังหวัดนครปฐม*

**Factors Affecting Vegetable Consumption of High School Students at
Mahidol Wittayanusorn School Public Organization, Nakhom Pathom Province**

อนุตรา ตาทอง** มาริษา ภูภิญ โยกุล*** สุรัช จิวเจริญสกุล****

บทคัดย่อ

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคผักของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ องค์การมหาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริโภคผักของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ องค์การมหาชน จังหวัดนครปฐม เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักเรียนที่บริโภคผัก จำนวน 242 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม มีความเชื่อมั่น 0.74 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่บริโภคผัก ร้อยละ 61.6 เป็นเพศชายและเพศหญิง ร้อยละ 38.4 ได้รับค่าอาหารต่อเดือนระหว่าง 1,000-5,000 บาท ร้อยละ 94.2 และได้รับค่าอาหารต่อเดือนเฉลี่ย 3,316.12 บาท ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาระบบขับถ่าย ร้อยละ 89.7 บริโภคผักเพราะเห็นว่าผักมีประโยชน์ ร้อยละ 45.9 บริโภคผักเพราะรสชาติถูกปาก ร้อยละ 38.8 ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจบริโภคผัก คือ คุณค่าทางโภชนาการ รสชาติ ชนิดของผัก และการส่งเสริมการบริโภคผักของผู้ปกครองนักเรียน ส่วนค่าอาหารและเพศไม่มีผลต่อการบริโภคผักของนักเรียน

* วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (ลหกรรมศาสตร์) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

** นิสิตปริญญาโท สาขาอาหารและโภชนาการ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

*** อาจารย์ ดร. ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

**** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ที่มา: วารสารคหเศรษฐศาสตร์ ปีที่ 53 ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน 2553

ความรู้และพฤติกรรมการลดภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ*

Reducing Global Warming: Knowledge and Behaviors

of Chaiyaphum Rajabhat University Students

กาญจนา สุขบัว** วันดี ไทพานิช*** อนุกุล พลศิริ**** ทศนีย์ คิฐกมล*****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับภาวะโลกร้อนและพฤติกรรมการลดภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และพฤติกรรมการลดภาวะโลกร้อน กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำนวน 400 คน ทำการสุ่มแบบวิธีการสุ่มเชิงชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติที (t-test) แบบ independent วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีความรู้เกี่ยวกับภาวะโลกร้อนในระดับสูง และมีพฤติกรรมการลดภาวะโลกร้อนในระดับพอใช้ โดยลักษณะที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และประเภทของสื่อที่นักศึกษาได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภาวะโลกร้อนที่ต่างกัน ส่งผลให้นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับภาวะโลกร้อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่มีเพศ ระดับชั้นปี และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการลดภาวะโลกร้อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความรู้และพฤติกรรมการลดภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก และมีความสัมพันธ์ระดับต่ำ ($r = .275$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

* วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง

** อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

**** รองศาสตราจารย์ ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

***** รองศาสตราจารย์ ภาควิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ที่มา: วารสารคหเศรษฐศาสตร์ ปีที่ 53 ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน 2553